

เอกสารวิชาการกรณีศึกษาส่วนบุคคล
เรื่อง สังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์กับการประชาสัมพันธ์

นางนุศรี ชัยสุวรรณณ์

เอกสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตร “การพัฒนานักบริหารระดับสูง” รุ่นที่ ๑
สำหรับข้าราชการรัฐสภาสามัญ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ที่มีคุณสมบัติพร้อมที่จะได้รับ
การประเมินให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙

สำนักพัฒนาบุคลากร
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พ.ศ. ๒๕๔๗

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

วันที่...../...../.....
เลขทะเบียน.....
เลขหมู่.....

เอกสารวิชาการกรณีศึกษาส่วนบุคคล
เรื่อง สังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์กับการประชาสัมพันธ์

นางนุศรี ชัยสุวรรณ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

เอกสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตร "การพัฒนานักบริหารระดับสูง" รุ่นที่ ๑
สำหรับข้าราชการรัฐสภาสามัญ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ที่มีคุณสมบัติพร้อมที่จะได้รับ
การประเมินให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙

สำนักพัฒนาบุคลากร
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พ.ศ. ๒๕๕๗

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บทคัดย่อ

การจัดทำเอกสารประกอบการศึกษาฉบับนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นจากสภาวการณ์ตระหนักถึงสังคมไทยที่เกิดภาวการณ์เปลี่ยนแปลงจากการไหลของข้อมูลที่เรียกกันทั่วไปว่าโลกาภิวัตน์ ซึ่งรัฐสภาได้ยอมรับในกระแสนี้มาโดยตลอดและมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาองค์กรให้เป็นพลวัตอยู่ตลอดเวลาเช่นกัน ซึ่งการประชาสัมพันธ์ต้องทำหน้าที่ในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภากับประชาชนให้มีความเข้าใจตรงกันในการดำเนินบทบาทภารกิจหน้าที่ รวมทั้งมีการมองประชาธิปไตยในภาพเดียวกันทั้งนี้เพื่อประโยชน์สุขของสังคมไทยนั่นเอง

การวางกรอบการเสนอเอกสารฉบับนี้นำกรอบของสังคมไทยมาเป็นตัวนำในการนำเสนอเนื่องจากสังคมไทยเป็นสถาบันหลักของคนไทย รัฐสภาเป็นเพียงส่วนหนึ่งของสังคมไทยเท่านั้น โดยได้นำเรื่องของความจำเป็นที่ต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับโลกาภิวัตน์มาเป็นการอธิบาย จากนั้นได้นำเสนอในเรื่องการปรับบทบาทของการประชาสัมพันธ์รัฐสภาในฐานะเครื่องมือสื่อสารระหว่างรัฐสภาและประชาชน ซึ่งได้เสนอแนะให้มีการพัฒนาบุคลากรในด้านการประชาสัมพันธ์ เพราะ “คน” เป็นกลไกสำคัญที่สุดในการทำงาน พร้อมทั้งกระตุ้นให้เกิดความเข้าใจในองค์กรและสร้างจิตสำนึกเพื่อที่จะให้เกิดความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรให้มากขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการประชาสัมพันธ์รัฐสภาต่อไป

สารบัญ

หน้า

<u>ส่วนที่ ๑</u>	บทนำ.....	๑
<u>ส่วนที่ ๒</u>	สังคมไทย.....	๓
	๒.๑ ความหมาย	
	๒.๒ สังคมไทยในอดีต	
	๒.๓ รูปแบบสังคมไทย	
	๒.๔ รูปแบบสังคมไทยในอนาคต	
<u>ส่วนที่ ๓</u>	โลกาภิวัตน์.....	๕
	๓.๑ ความหมาย ความสำคัญของโลกาภิวัตน์	
	๓.๒ วิสัยทัศน์ของสังคมไทยที่พึงประสงค์	
	๓.๓ ประชาชนคนไทยที่พึงประสงค์ในยุคโลกาภิวัตน์	
<u>ส่วนที่ ๔</u>	สังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์กับการประชาสัมพันธ์.....	๙
	๔.๑ รัฐสภาไทยกับโลกาภิวัตน์	
	๔.๒ การประชาสัมพันธ์รัฐสภาไทยภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์	
<u>ส่วนที่ ๕</u>	บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	๒๐
	บรรณานุกรม	

ส่วนที่ ๑ บทนำ

ที่มาและสภาพปัญหา

สังคมไทยได้รับกระแสโลกาภิวัตน์เช่นเดียวกับนานาประเทศในโลก ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยอย่างมาก พฤติกรรมในชีวิตประจำวันก็ได้เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เห็นได้จากในอดีตการได้รับข่าวสารข้อมูลเป็นแค่เพียงภายในสังคมหรือภายในประเทศเท่านั้น แต่ในปัจจุบันเป็นยุคของโลกาภิวัตน์ ข้อมูลข่าวสารได้มีการล้นไหลเข้ามาโดยทางสื่อต่าง ๆ มากมาย ทำให้เราสามารถได้รับข่าวสารจากทั่วทุกมุมโลก การใช้เครื่องมือสื่อสารหรืออุปกรณ์จึงจำเป็นในการดำรงชีพมากขึ้น ทำให้กลายเป็นปัจจัยสำคัญในชีวิตชนิดที่หากขาดสิ่งเหล่านี้ชีวิตจะดำเนินไปได้ไม่สมบูรณ์ เพราะสังคมไทยยังมีการบริโภคข้อมูลข่าวสารเสมือนเป็นอาหารสำหรับร่างกายชนิดหนึ่ง การให้ความสนใจต่อการดำเนินบทบาทและกิจกรรมของประเทศอื่น ๆ พร้อมกับ การเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมของสังคมไทยมากขึ้น

รัฐสภา เป็นองค์กรที่ต้องทำหน้าที่สนับสนุนการทำงานของสมาชิกรัฐสภา ให้สามารถทำตามที่ประชาชนมอบหมายให้ การปรับตัวและการพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับโลกาภิวัตน์ จึงเป็นหลักการสำคัญที่บุคคลทุกฝ่ายของรัฐสภาต้องตระหนักถึง จึงจำเป็นที่ต้องมีการพัฒนาองค์กร รวมทั้งการยึดหลักการดำรงอยู่ภายใต้สังคมไทย ที่ต้องสัมพันธ์กับภาวะการณ์ของโลกมาประกอบ ในการกำหนดบทบาทภารกิจหน้าที่ด้วย ซึ่งสภาวการณ์แห่งการเปลี่ยนแปลงนี้บุคคลากร ในองค์กรส่วนใหญ่ยังไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ทำให้การพัฒนาองค์ความรู้ต่าง ๆ อันจะเกื้อต่อการพัฒนาสถาบันนิติบัญญัติยังล้าหลังอยู่ ดังนั้นจึงมีแนวคิดในการจะนำการประชาสัมพันธ์มาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์กรให้สอดคล้องกันกับการเปลี่ยนแปลงของสภาวการณ์ด้วย มิฉะนั้นองค์กรจะไม่สามารถทำหน้าที่สนับสนุนและส่งเสริมสังคมให้มีความสมบูรณ์ได้

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย
๒. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในบทบาทของรัฐสภาไทยในยุคโลกาภิวัตน์
๓. เพื่อให้เกิดพัฒนาการด้านประชาสัมพันธ์เพื่อมาสนับสนุนการพัฒนาของรัฐสภา

๓. วิธีการศึกษา การค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร

๔. ประโยชน์ที่จะได้รับ

๑. สามารถนำความรู้ด้านการประชาสัมพันธ์มาใช้ในการพัฒนาองค์กรรัฐสภาได้อย่างสมบูรณ์
๒. เกิดการพัฒนาแนวคิดใหม่สำหรับการเปลี่ยนแปลงของยุคโลกาภิวัตน์
๓. เกิดความรู้ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก

ส่วนที่ ๒ สังคมไทย

๒.๑ ความหมาย

คำว่า "สังคม" ตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายไว้ว่า "คนจำนวนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันตามระเบียบ กฎเกณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญร่วมกัน เช่น สังคมชนบท ; วงการหรือสมาคมของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น สังคมชาวบ้าน หรือในความหมายของคนทั่วไปมีความหมายต่าง ๆ กัน บางครั้งหมายถึงกลุ่มคนบางกลุ่ม บางครั้งหมายถึงการคบค้าสมาคมกับคนอื่น สังคม อาจหมายถึง ชุมชน หรือไปจนถึงรัฐ หรือ ประเทศชาติ (จำนง อติวัฒน์สิทธิ์, ๒๕๔๐) ดังนั้นการให้ความหมายของคำว่าสังคมในงานเขียนชิ้นนี้นั้น จะเป็นการให้ความหมายในลักษณะของกลุ่มที่ เรียกว่าเป็น สังคมไทย ซึ่งมีวัฒนธรรมอันสื่อได้ว่าเป็นคนไทย เช่น การใช้ภาษาไทย การแสดงออกซึ่งความมีวัฒนธรรมแบบไทย รวมทั้งการมีสัญชาติไทย

๒.๒ สังคมไทยในอดีต

ในความเป็นสังคมไทยนั้นมีประวัติศาสตร์อันยาวนานมาตั้งแต่อดีต สังคมไทยเป็นก่อบรรพคักดินา มีชนชั้นทางสังคม เคารพกษัตริย์ดังสมมติเทพ จวบจนกระทั่งสังคมไทยที่เริ่มมีวัฒนธรรมและวิทยาการตะวันตกไหลเข้าสู่สังคมไทยพร้อมกับการที่ชาวตะวันตกถ่ายทอดความรู้ด้านต่าง ๆ ให้กับคนไทยและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเรื่อยมา การเปลี่ยนแปลงมีออกมาในหลาย รูปแบบมีทั้งที่ดีเหมาะกับสังคมไทยและไม่เหมาะกับสังคมไทย

๒.๓ รูปแบบสังคมไทย

หากเราจะจัดรูปแบบสังคมไทยเราพอจะจัดตามลักษณะของการทำมาหากิน ซึ่งรูปแบบในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปมากกว่าคือ (จำนง อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ , ๒๕๓๕)

๑. รูปแบบดั้งเดิมจะเป็นสังคมของเกษตรกรรม กสิกรรม

๒. รูปแบบเป็นอุตสาหกรรมที่นำเทคโนโลยีเข้ามาเชื่อมโยงกับรัฐทั่วโลกซึ่งในรูปแบบที่สองนี้ทำให้คนไทยในสังคมแบบไทยต้องปรับตัวอย่างมาก (มูลนิธิเด็ก ๒๕๓๕ - ๒๕๕๐) ซึ่งการปรับตัวนั้นจะต้องกระทำในสองประเด็น คือ ๑ การปรับตัวเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลง ๒ การปรับตัวให้สามารถก้าวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ภายใต้กระแสของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นให้ได้

๒.๔ รูปแบบสังคมไทยในปัจจุบัน

จากนี้ไปสังคมไทยจะเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้จากความก้าวหน้าและล้ำหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารที่เชื่อมโยงถึงกันได้ทั่วโลกอย่างรวดเร็วและไร้ขอบเขต ปริมาณข้อมูลข่าวสารที่หมุนเวียนอยู่ในระบบสังคม ซึ่งก่อให้เกิดการประสานงานระหว่างประเทศ การถ่วงดุล การคานอำนาจและการเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ดังนั้นสังคมไทยจะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง ค่านิยมให้รักการเรียนรู้มากกว่าความสนุก ความบันเทิงหรือการรักการอ่านมากกว่าการพูด ประเทศไทยต้องสร้างความสัมพันธ์กับกระแสการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน คือ การศึกษา การค้า การลงทุน การเมือง การปกครอง การบันเทิง เราต้องปรับตัวสู่ความเป็นสากลนั่นคือ ความรู้ที่ต้องเป็นสากล และภาษาที่ใช้ในการสื่อสารที่เป็นสากล คือ ภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษ (สมชาย ภคภาสนีวิวัฒน์, ๒๕๔๐) และสังคมไทยต้องสัมพันธ์กับสังคมที่มีการแข่งขัน ตามอิทธิพลของกระแสที่เป็นเสรี โครงสร้างเศรษฐกิจจะเปลี่ยนจากการใช้แรงงานไปเป็นสังคมการใช้ความรู้และเทคโนโลยีมากขึ้นเป็นสังคมที่แข่งขันกันบนฐานความรู้หรือสังคมเศรษฐกิจบนฐานความรู้

ส่วนที่ ๓ โลกาภิวัตน์

๓.๑ ความหมาย ความสำคัญ ของโลกาภิวัตน์

คำว่า โลกาภิวัตน์ นี้ คำภาษาอังกฤษ คือ Globalization ซึ่งพื้นฐานมาจากคำว่า Globe หรือโลกนั่นเอง คำว่า “โลกาภิวัตน์” นี้ เป็นคำที่คณะกรรมการชำระพจนานุกรมของราชบัณฑิตสถานได้กำหนดขึ้นทั้งนี้ตามพจนานุกรมภาษาอังกฤษฉบับมาตรฐานที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในสถาบันอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกา ได้นิยามคำว่า Globalization นี้ไว้ ซึ่งแปลความหมายได้ว่า “โลกาภิวัตน์ หมายถึง การกระทำ กระบวนการ หรือนโยบาย ในการทำให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีขอบเขต หรือการประยุกต์ใช้ได้กว้างขวางทั่วโลก” โลกาภิวัตน์ เป็นคำสนธิระหว่าง “โลกา” คือ โลก กับ “อภิวัตน์” ซึ่งหมายความว่า “การแผ่ถึงกันทั่วโลก การเข้าถึง การชนะโลก” (ธงชัย สันติวงษ์, ๒๕๓๙)

สังคมโลกมีการปรับเปลี่ยนโฉมจากกลุ่มสังคมที่เป็นเกษตรกรรมหรือกสิกรรมมาเป็นอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงคนทั้งโลกเข้าหากันด้วยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ กระทั่งปัจจุบันนี้ทุกประเทศ ทั่วโลกต้องปรับตัวในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในหลายลักษณะ อาทิ การติดต่อด้านเศรษฐกิจ การพัฒนารูปแบบการปกครองของแต่ละประเทศ การเข้ามาดูแลความสงบเรียบร้อยของประเทศในโลกหรือการจัดระเบียบโลก (จากประเทศที่เรียกตนเองว่า “มหาอำนาจ”) การเรียนรู้และเรียกร้องสิทธิความเป็นมนุษย์ชนของความเป็นมนุษย์เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก่อให้เกิดภาวะความเปลี่ยนแปลงเป็นของคนในสังคมของแต่ละประเทศต้องปรับตัว แม้แต่สังคมไทยที่คนไทยต้องปรับตัวในสองลักษณะ คือ การปรับตัวให้เรียนรู้เท่าทันเทคโนโลยี การศึกษา หาความรู้ การนำมาประยุกต์ใช้ การพัฒนาคนให้มีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการส่งเสริมภารกิจหน้าที่ที่ทำให้สังคมไทยก้าวเข้าสู่สังคมที่พึงประสงค์ในยุคโลกาภิวัตน์ เมื่อสังคมถูกกระแสการเชื่อมโยงเข้ามาตีวงล้อมให้ต้องปรับตัว การเติบโตของกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้ทางเลือกในการพัฒนาแบบปิดชนิดสุดกู่ หรือการปิดประเทศ เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้อีกต่อไป

เนื่องจากประเทศมหาอำนาจและบรรษัทระหว่างประเทศที่มีผลประโยชน์ในประเทศไทยนั้น ไม่สามารถปิดตนเองเพียงลำพังได้ สังคมไทยจึงต้องปรับกลยุทธ์และมีความเต็มใจที่รับภาวะการณเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ในทุกกระบวนสังคมดังนี้คือ ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเมืองการปกครอง ระบบสังคม ซึ่งการปรับตัวในทุกกระบวนของสังคมจะทำให้สังคมไทยสามารถดำรงอยู่ร่วมกับประเทศทั่วโลกได้อย่างมีสัมพันธภาพอันดี ซึ่งหากสังคมใดในโลกไม่ปรับตัวให้สอดคล้องกับกระแสโลกาภิวัตน์ ย่อมต้องเกิดผลกระทบต่อการดำรงอยู่ของคนในสังคมนั้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น การพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาความคิด การศึกษาของคนในสังคม เป็นต้น

๓. ๒ วิสัยทัศน์ของสังคมไทยที่พึงประสงค์ในยุคโลกาภิวัตน์ (ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์, ๒๕๔๖)

๑. เป็นสังคมที่เป็นระเบียบและเข้มแข็ง ระบบการเมืองเสถียรภาพ มีหลักศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยว ความเป็นวัฒนธรรมหมดไป มีความภูมิใจในความเป็นไทย มีเอกลักษณ์ของชาติ มีความเห็นอกเห็นใจช่วยเหลือกันในสังคม

๒. เป็นสังคมที่เสมอภาค โดยมีความเสมอภาคในทุกด้าน ๆ กล่าวคือ เสมอภาคในการศึกษา การลงทุน การดำเนินการทางการเมือง การได้รับบริการจากภาครัฐและความเสมอภาคในรายได้

๓. เป็นสังคมที่มีเสรีภาพในทุกระดับ ทุกกลุ่ม ทุกด้าน เช่น เสรีภาพ ในการแสดงความคิดเห็น การลงทุน การประกอบอาชีพ เสรีภาพทางการเมืองในทุกระดับ

๔. เป็นสังคมที่มีความสุขปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ สุขภาพอนามัยสมบูรณ์ได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง

๕. เป็นสังคมที่เติบโตมีการขยายตัว มีความเจริญเติบโตในทุก ๆ ด้านและทุก ๆ ส่วนในสังคม ภายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นอย่างมีเสถียรภาพภายใต้ความสมดุลของภาคต่าง ๆ ของระบบเศรษฐกิจและมีบทบาทสำคัญในสังคมโลก

๖. เป็นสังคมที่มีคุณภาพ มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เปิดโอกาสให้คนไทยทุกระดับได้รับการศึกษาทั้งอย่างเป็นทางการและนอกระบบอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ

๗. เป็นสังคมที่สามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้นในแง่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีค่านิยมและความพยายามในการพัฒนาคิดค้นเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้เองมากขึ้น โดยไม่ต้องหวังพึ่งหรือซื้อเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากประเทศที่พัฒนาแล้วแต่เพียงอย่างเดียว

๘. เป็นสังคมที่มีสิ่งแวดล้อมดีขึ้น มีพื้นที่สีเขียวในเมืองเพิ่มมากขึ้นเป็น ๒-๓ เท่า มีปริมาณขยะต่อคนลดลงครึ่งหนึ่งจากปัจจุบันและมีการนำขยะมาหมุนเวียนกลับมาใช้อย่างจริงจัง ปัญหามลพิษต่าง ๆ ลดลง

๙. เป็นสังคมที่สะดวกสบายขึ้น มีการจราจรขนส่งที่มีคุณภาพและรวดเร็ว โดยมีระบบวางแผนและควบคุมการจราจรด้วยคอมพิวเตอร์

๑๐. เป็นสังคมที่เริ่มตระหนักและตื่นตัวในการรักษาสมดุลระหว่างการคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ที่ดั้งเดิมของสังคมไทยกับความเป็นสากล ซึ่งเข้ามาพร้อมกันกับอิทธิพลจากภายนอก และสมดุลระหว่างการอนุรักษ์องค์ความรู้เดิมกับการแสวงหาองค์ความรู้ใหม่

๓.๓ ประชาชนคนไทยที่พึงประสงค์ในยุคโลกาภิวัตน์

๑. ประชาชนคนไทยมีความอยู่ดีกินดีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ คุณภาพชีวิตสูงขึ้น

๒. ประชาชนคนไทยมีคุณธรรม มีวินัย จริยธรรมมีเอกลักษณ์ของความเป็นไทย มีความภูมิใจในความเป็นไทย มีความเข้าใจการเมืองและมีส่วนร่วมมากขึ้น การสรรหาผู้นำทางการเมืองจะมีความพิถีพิถันมากขึ้น โดยผู้นำทางการเมืองในอนาคตจะต้องมีความรู้ความยุติธรรม เข้มแข็ง และมีทรศนะที่กว้างไกล

๓. ประชาชนคนไทยมีความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อส่วนรวมมากขึ้น
๔. ประชาชนโดยทั่วไปตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยมากขึ้น

ส่วนที่ ๔ สังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์กับการประชาสัมพันธ์

๔.๑ รัฐสภาไทยกับโลกาภิวัตน์

ในความเป็นสังคมไทยที่ใช้ระบอบการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข มีผลมาจากการปรับตัวตามนานาประเทศทั่วโลกที่ใช้รูปแบบการปกครองแบบนี้ ซึ่งสังคมของคนไทยเริ่มใช้มาตั้งแต่ปี ๒๔๗๕ โดยการเสียสละขององค์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗ ที่ทรงมอบให้กับประชาชนชาวสยามซึ่งเป็นที่รักของพระองค์ พัฒนาการด้านการเมืองการปกครองดำเนินมาเป็นลำดับกว่า ๗๒ ปี องค์กรและหน่วยงานที่เป็นกลไกการขับเคลื่อนให้ระบอบการเมืองการปกครองประชาธิปไตยดำเนินไปได้นั้น คือ รัฐสภา ซึ่งได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างและรูปแบบเรื่อยมา กระทั่งปัจจุบันนี้มีรูปแบบที่เรียกว่าสองสภา คือ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา จวบจนปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้มีองค์กรที่เป็นองค์กรอิสระทางการเมืองที่เป็นกลไกให้ระบอบการเมืองการปกครองขับเคลื่อนไปได้หลายองค์กรซึ่งเกิดจากการนำตัวแบบมาจากนานาประเทศทั่วโลก มาปรับให้เข้ากับสังคมไทยที่เป็นวัฒนธรรมเป็นไทย อาทิ

๑. คณะกรรมการการเลือกตั้ง
๒. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
๓. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๔. ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
๕. ศาลปกครอง
๖. ศาลรัฐธรรมนูญ
๗. ศาลยุติธรรม
๘. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ซึ่งองค์กรเหล่านี้ต่างทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนให้การเมืองการปกครองเกิดการพัฒนา และดำเนินต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง รัฐสภามีความสำคัญกับสังคมไทยและคนไทยทั้งในฐานะองค์กรรองรับบุคคลที่ได้รับเลือกจากประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งปัจจุบันมีจำนวน ๗๐๐ คน ให้สามารถทำหน้าที่ของตนเองตามปรัชญาของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยที่ว่าทุกคนในสังคมมีความเสมอภาคกันในทางการเมือง เมื่อประชาชนได้มาใช้สิทธิในการเลือกผู้แทน หรือตัวแทนของตน โดยวิธีการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ นั่นคือ "การเลือกตั้ง" หน้าที่หลักของสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรไว้พอสรุปได้ดังนี้

๑. อำนาจในการตรากฎหมาย หมายถึง หน้าที่ในการออกกฎ แก้ไข หรือยกเลิก

พระราชบัญญัติ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฯ ตลอดจนการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย และประกาศคณะปฏิวัติ หน้าที่ในการตรากฎหมาย จึงเป็นหน้าที่โดยตรงและเป็นงานหลักของสภาผู้แทนราษฎร

นอกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเสนอร่างพระราชบัญญัติได้แล้ว คณะรัฐมนตรีหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ คน ก็มีสิทธิเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อรัฐสภา สำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หากต้องการเสนอร่างพระราชบัญญัติ ก็ให้เข้าชื่อกันไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ คน เสนอต่อประธานรัฐสภา และจะต้องเป็นการเสนอเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย และเรื่องแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

ส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะเสนอร่างพระราชบัญญัติจะกระทำได้เมื่อพรรคการเมืองที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นสังกัดมีมติให้เสนอได้ และต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่า ๒๐ คน รับรอง แต่ถ้าหากเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องด้วยการเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเสนอได้ต่อเมื่อมีคำรับรองของนายกรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติทั้งหลายจะต้องผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร จากนั้นจึงส่งให้วุฒิสภาพิจารณา เมื่อวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบแล้ว นายกรัฐมนตรีจะนำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

๒. อำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน เป็นการดำเนินการควบคุมการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร (คณะรัฐมนตรี) ที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

๒.๑ การตั้งกระทู้ถาม

กระทู้ถาม คือ ข้อความที่ตั้งถามหรือคำถามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งขึ้นถามรัฐมนตรีในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือข้อนโยบายที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของรัฐมนตรี เพื่อให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบเป็นผู้ตอบ โดยการตั้งกระทู้ถาม อาจส่งผลให้รัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่งก็ตาม แต่ผลของกระทู้ถามก็อาจทำให้เห็นถึงความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐมนตรีได้

การตั้งกระทู้ถามต้องเสนอล่วงหน้าเป็นหนังสือยื่นต่อประธานสภากระทู้ถามมี ๒ ประเภท คือ กระทู้ถามสด และกระทู้ถามทั่วไป

ก. กระทู้ถามสด ผู้ตั้งกระทู้ถามสดต้องระบุชื่อเรื่องที่จะถามและเสนอก่อนเริ่มการประชุมในวันนั้น พร้อมระบุวัตถุประสงค์ว่าจะถามนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ใด และต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

๑. เป็นเรื่องสำคัญที่อยู่ในความสนใจของประชาชน
๒. เป็นเรื่องที่กระทบถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน
๓. เป็นเรื่องเร่งด่วน

ในการประชุมครั้งหนึ่ง ๆ จะบรรจุกระทู้ถามสดได้ไม่เกิน ๓ กระทู้ และมีผู้ตั้งกระทู้ถามคนเดียวกันถามเกินกว่า ๑ กระทู้

ข. กระทู้ถามทั่วไป จะมีข้อความเป็นคำถามในข้อเท็จจริงหรือข้อนโยบาย โดยระบุว่าจะให้ตอบในที่ประชุมสภาหรือในราชกิจจานุเบกษา เมื่อประธานได้รับแล้วจะจัดส่งกระทู้ถามไปยังรัฐมนตรีผู้ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่เป็นกระทู้ถามที่ต้องตอบในที่ประชุมสภา ให้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ส่งกระทู้ถามไปยังรัฐมนตรี

๒.๒ การเสนอญัตติ

ญัตติ คือ ข้อเสนอใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายเพื่อให้สภามีมติหรือวินิจฉัยชี้ขาดให้ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ญัตติที่สำคัญและมีผลต่อการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ได้แก่

- ก. ญัตติทั่วไป เพื่อให้สภาดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
- ข. ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากคณะรัฐมนตรี โดยไม่มีการลงมติ
- ค. ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ เป็นวิธีการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีที่สำคัญและเด็ดขาด

๒.๓ การตั้งคณะกรรมการ

กรรมการ คือ บุคคลที่สภาแต่งตั้งขึ้นประกอบเป็นคณะกรรมการ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาแล้วรายงานต่อสภาเมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ซึ่งนับเป็นบทบาทที่สำคัญที่จะทำให้ทราบถึงข้อเท็จจริงหรือปัญหาในการบริหารราชการแผ่นดินได้อย่างแท้จริง และเป็นวิธีหนึ่งในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดจนมีโอกาสในการติดตามผลหรือตรวจสอบการปฏิบัติราชการได้อย่างใกล้ชิด ทำให้ฝ่ายบริหารต้องเพิ่มความระมัดระวังในการกระทำใด ๆ ที่อาจเกิดความเดือดร้อนเสียหายกับประชาชน

คณะกรรมการแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท คือ

๑. คณะกรรมการสามัญประจำสภา คือ กรรมการที่สภาเลือกและตั้งจากบุคคลผู้เป็นสมาชิกสภานั้น ประกอบเป็นคณะกรรมการและตั้งไว้เป็นการถาวรตลอดจนอายุของสภา โดยมีจำนวนและคณะตามความจำเป็นในกิจการของสภา

๒. คณะกรรมการวิสามัญ หมายถึง กรรมการที่สภาแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งเป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น มีจำนวนตามที่ประชุมสภาที่กำหนดประกอบเป็นคณะกรรมการ สภาจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น ในกรณีที่สภาพิจารณาเห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นในกิจการสภา ซึ่งไม่อยู่ในขอบข่ายของคณะกรรมการสามัญคณะใดคณะหนึ่ง

๓. คณะกรรมการร่วมกัน หมายถึง กรรมการที่สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแต่งตั้งขึ้น เพื่อพิจารณาปัญหาาร่วมกัน อันประกอบด้วยบุคคลที่เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา โดยมีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดเพื่อทำหน้าที่ร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภาได้

แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ หรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่สภาผู้แทนราษฎร ได้ให้ความเห็นชอบแล้วและเมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วก็จะสลายตัวไปเช่นเดียวกับ คณะกรรมการวิสามัญ

๔. คณะกรรมการเต็มสภา หมายถึง คณะกรรมการที่ประกอบด้วยสมาชิก ทุกคนในที่ประชุมสภาเป็นกรรมการ โดยประธานของที่ประชุมทำหน้าที่เป็นประธาน คณะกรรมการ คณะกรรมการเต็มสภาจะเกิดขึ้นในกรณีของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญในวาระที่ ๒ ขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการ ซึ่งจะกระทำต่อเมื่อ คณะรัฐมนตรีร้องขอ หรือเมื่อสมาชิกเสนอญัตติโดยมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า ๒๐ คน และ ที่ประชุมอนุมัติ

๒.๔ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย เป็นการควบคุมฝ่าย บริหารในด้านการใช้จ่ายเงินของแผ่นดิน โดยการพิจารณาอนุมัติร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปี

๒.๕ การอนุมัติพระราชกำหนด พระราชกำหนดเป็นกฎหมายที่พระมหากษัตริย์ ทรงตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ และทรงตราขึ้นตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี เฉพาะเป็นกรณีที่มีเหตุผลพิเศษและไม่อาจให้ฝ่ายนิติบัญญัติออกกฎหมาย ตามวิธีปกติได้ทันการ

พระราชกำหนดแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

ก. พระราชกำหนดทั่วไป

ข. พระราชกำหนดเกี่ยวกับภาษีอากรหรือเงินตรา

๓. อำนาจในการให้ความเห็นชอบ รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้สภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภามีอำนาจหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบในเรื่องที่มีความสำคัญต่าง ๆ ได้แก่ การให้ความ เห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ การให้ความเห็นชอบในการสืบราชสมบัติ การให้ความเห็นชอบในการปิดสมัยประชุมก่อนครบกำหนดเวลา ๑๒๐ วัน การให้ความเห็นชอบ ในการประกาศสงคราม หรือการให้ความเห็นชอบในการทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ

ส่วนบทบาทของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อพิจารณาในด้านพฤติกรรมแล้ว จะเห็นได้ ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีบทบาทที่มีผลต่อประชาชน ดังนี้

๑. รับฟังความคิดเห็นของประชาชนและสะท้อนความทุกข์ยากของประชาชนไปสู่รัฐบาล และหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการแก้ปัญหาโดยตรง

๒. พัฒนาการเมืองในระบบประชาธิปไตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถือเป็นนักการเมืองที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาสถาบันการเมืองทั้งสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรีและพรรคการเมือง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยที่มั่นคง

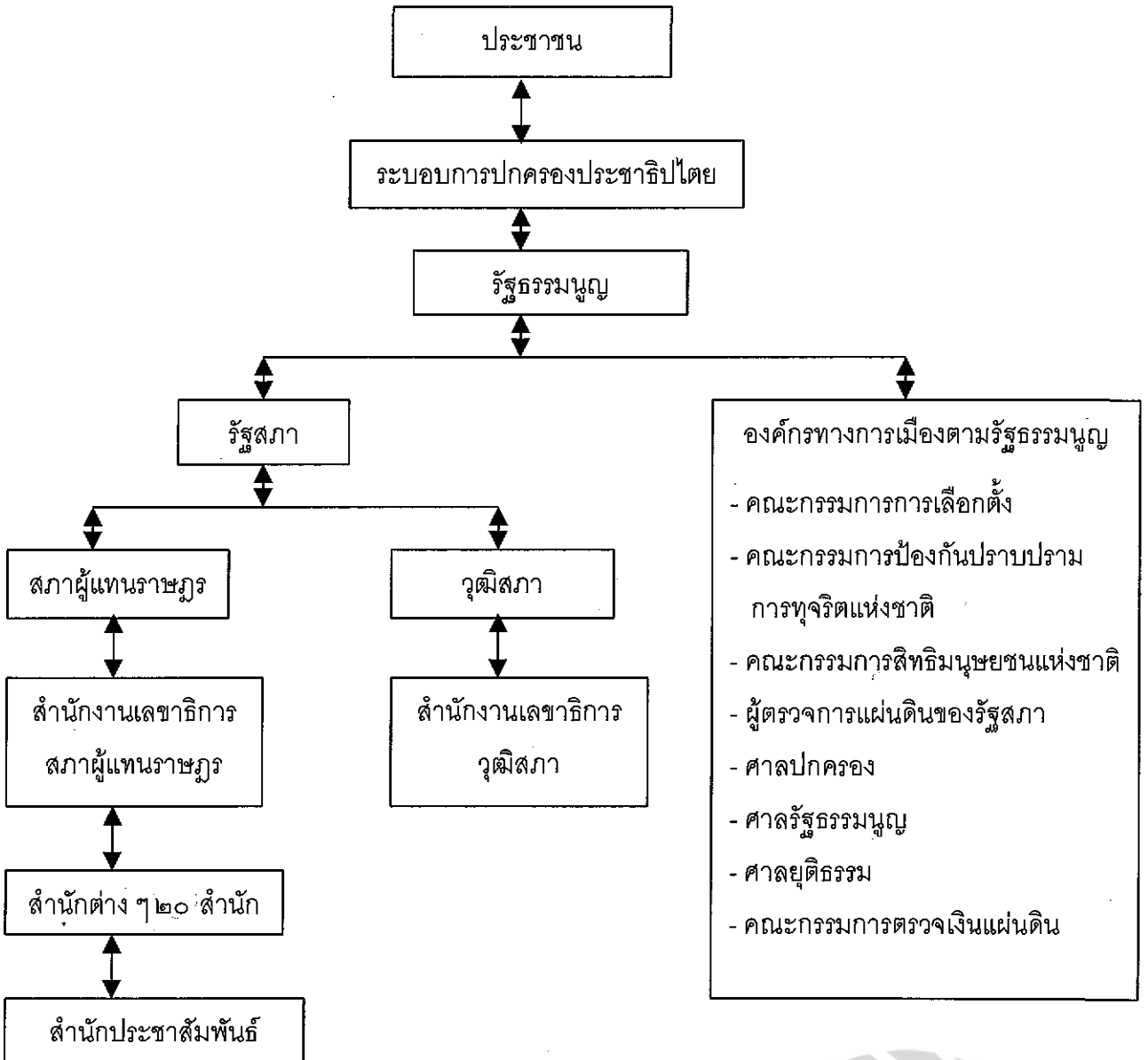
๓. ให้การศึกษาและสอนการเรียนรู้ทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยให้กับประชาชนการปฏิบัติหน้าที่และสิ่งที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประพฤติปฏิบัติจะอยู่ในความสนใจของประชาชน และจะส่งผลต่อการเรียนรู้ทางการเมืองของประชาชน

๔. คุ่มครองสิทธิ เสรีภาพ และผลประโยชน์ของประชาชน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะทำหน้าที่เป็นผู้แทนกลุ่มผลประโยชน์ หรือประชาชนที่เลือกตนเข้ามา

เมื่อรัฐสภาไทยเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย การปิดกั้นการปรับตัวให้เชื่อมโยงกับโลกาภิวัตน์กับประเทศทั่วโลกจึงเป็นไปได้อีกต่อไป โดยเฉพาะประเทศที่ใช้ระบอบการปกครองระบอบประชาธิปไตยเหมือนกับไทย ซึ่งอาจจะเป็นการใช้ระบบรัฐสภาหรือไม่ก็ตาม ในปัจจุบันรัฐสภาไทยให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับรัฐสภาต่างประเทศในหลายลักษณะ อาทิ การรับรองแขกผู้มีเกียรติที่เข้าคารวะผู้นำสูงสุดของรัฐสภา การเดินทางไปเยือนรัฐสภาต่างประเทศโดยผู้นำของรัฐสภาไทย การจัดการประชุมหรือเข้าร่วมการจัดการประชุมรัฐสภาระหว่างประเทศ การนำแนวคิดและหลักการการพัฒนาองค์กรธุรกิจของรัฐสภาต่างประเทศมาพัฒนารัฐสภาไทยในหลายรูปแบบ เช่น การแลกเปลี่ยนศึกษาดูงาน การส่งเสริมการศึกษาให้กับบุคลากรในองค์กรให้มีวิสัยทัศน์ในการปฏิบัติหน้าที่การปรับโครงสร้างองค์กรให้ทันสมัยตลอดเวลา เป็นต้น

๔.๒ การประชาสัมพันธ์รัฐสภาไทยภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์

แผนภูมิที่ ๑

จากแผนภูมิที่ ๑ นั้น จุดเริ่มต้นของโครงสร้างมาจากการที่ประชาชนได้รับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์จากทั่วโลกที่สู่สังคมไทย ประชาชนในยุคจึงนี้มีความสนใจในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น โดยมองว่าการเมืองเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวไม่สามารถแยกออกจากการดำรงชีวิตประจำวันได้ ซึ่งประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมผ่านระบอบการปกครองที่เรียกว่า **ประชาธิปไตย** ซึ่งได้สร้างเครื่องมือหรือกติกาที่เข้ามาใช้ตรงกันนั้นคือ **รัฐธรรมนูญ** มาเป็นหลักในการดำรงอยู่ร่วมกัน ทำให้เกิดองค์การดำเนินงานตามรัฐธรรมนูญคือ **รัฐสภา** โดยรัฐสภาเองจะมีหน่วยงานแยกย่อยออกไปอีกหลายหน่วย และหนึ่งในหน่วยย่อยนั้นก็คือ **การประชาสัมพันธ์**

๔.๒.๑ ความหมายของการประชาสัมพันธ์

โดยที่จุดมุ่งหมายของการประชาสัมพันธ์ ต้องการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสาธารณชน ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เนื่องจากองค์กรหรือสถาบันทั้งหลายจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกับประชาชน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และความสัมพันธ์อันดี ในการสร้างความนิยม และภาพลักษณ์ที่ดี แก่องค์กร อันจะนำไปสู่การยอมรับ และให้ความร่วมมือสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กร ในที่สุด

หลักการประชาสัมพันธ์ ขึ้นพื้นฐานที่สำคัญ มีอยู่ ๓ ประการ คือ

- ๑) การบอกกล่าว ชี้แจง เผยแพร่ให้ทราบ
- ๒) การป้องกันแก้ไขความเข้าใจผิด
- ๓) การสำรวจประชามติ

กระบวนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ มีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ ๔ ขั้นตอน คือ

- ๑) การวิจัย หรือการรับฟัง เพื่อศึกษาหาข้อมูล ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหา
- ๒) การวางแผน หรือการตัดสินใจ ในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์เพื่อแก้ไข
- ๓) การสื่อสาร เพื่อเผยแพร่ข่าวสาร
- ๔) การประเมินผล เพื่อติดตามวัดผลการดำเนินงาน

ปัญหา

องค์ประกอบการประชาสัมพันธ์ ประกอบด้วย

- ๑) ผู้ส่งสารประชาสัมพันธ์
- ๒) สารประชาสัมพันธ์
- ๓) สื่อประชาสัมพันธ์
- ๔) ผู้รับสารประชาสัมพันธ์

สิ่งสำคัญที่ผู้ส่งสารประชาสัมพันธ์ ต้องตระหนักอยู่เสมอ คือ

- ๑) การนำเสนอสารประชาสัมพันธ์ ทุกประเภท ต้องชัดเจน เข้าใจง่าย สอดคล้องกับความสนใจของประชาชน และมีความน่าเชื่อถือ
- ๒) การเลือกใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อกิจกรรมต่าง ๆ หรือ สื่อพิเศษ เป็นต้น
- ๓) การวิเคราะห์กลุ่มประชาชนเป้าหมายอย่างถ่องแท้

ดังนั้น นักประชาสัมพันธ์ พึงระลึกอยู่เสมอว่า ตนเป็นตัวแทนขององค์กรในการทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสารประชาสัมพันธ์จากองค์กรไปสู่กลุ่มประชาชนเป้าหมาย และจะต้องรับฟังเสียงสะท้อนจากประชาชนเสมอ

๔.๒.๒ ประเภทของการประชาสัมพันธ์

การแบ่งประเภทการประชาสัมพันธ์แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. การประชาสัมพันธ์ภายใน หมายถึง การประชาสัมพันธ์ที่มุ่งเน้นไปยังกลุ่มเป้าหมายภายในองค์กร ได้แก่ พนักงาน ลูกจ้าง ซึ่งเป็นบุคลากรภายในองค์กรหรือหน่วยงานนั้น
๒. การประชาสัมพันธ์ภายนอก หมายถึง การสื่อสารติดต่อกับกลุ่มเป้าหมายภายนอกองค์กรหรือหน่วยงานนั้น ซึ่งได้แก่ ลูกค้า ผู้มาติดต่อ สื่อมวลชน หรือ ประชาชนที่มารับบริการ

๔.๒.๓ ประโยชน์ของการประชาสัมพันธ์

ปัจจุบันได้มีหน่วยงานหลายหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชน ตลอดจนมูลนิธิและพรรคการเมืองได้เห็นประโยชน์ของการดำเนินการประชาสัมพันธ์ จึงได้จัดให้มีฝ่ายประชาสัมพันธ์ ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ คณะกรรมการเฉพาะกิจ ที่ปรึกษาด้านการประชาสัมพันธ์หรือบางหน่วยงานก็มีการว่าจ้างบริษัทเพื่อทำหน้าที่ปรึกษาด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อทำหน้าที่การประชาสัมพันธ์ให้

ตัวอย่างที่แสดงถึงการที่หน่วยงานได้เห็นประโยชน์และความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ เช่น (จิตราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐี, ๒๕๕๔)

๑. สืบเนื่องจากในกรณีที่รัฐบาลไทย ภายหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ รัฐบาลได้จัดตั้งสำนักงานโฆษณาการขึ้น เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๔๗๖ และได้เปลี่ยนชื่อเป็นกรมประชาสัมพันธ์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๕ วัตถุประสงค์ของการตั้งกรมนี้ขึ้นมา เพื่อทำหน้าที่ในการสร้างความรู้ความเข้าใจและความสำนึกเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน ถึงแม้ว่าในช่วงระยะต้น ๆ นั้น การประชาสัมพันธ์ยังไม่เป็นที่ทราบและเข้าใจ ดังเช่นในปัจจุบันและก็ยังไม่ได้พัฒนามากอย่างที่เป็นอยู่ในขณะนี้ แต่อย่างน้อยก็แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของรัฐที่แสดงให้เห็นถึงความจำเป็น และความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ที่มีผลต่อการเมืองการปกครองของประเทศ

๒. การที่สภาร่างรัฐธรรมนูญ (สสร.) ได้ทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญเพื่อปฏิรูปการเมือง (๒๕๓๙) ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการประชาสัมพันธ์เพื่อทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวให้ประชาชนและกลุ่มเป้าหมายได้ทราบและเข้าใจเป็นระยะ เป็นอีกกรณีหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ที่เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาและปฏิรูปการเมืองของประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

จากที่กล่าวมาแล้วว่าการประชาสัมพันธ์มีความสำคัญต่อองค์กรรัฐสภาอีกหน่วยงานหนึ่งเช่นเดียวกับหน่วยงานอื่น ๆ ดังนั้นหน้าที่หลักของการประชาสัมพันธ์ ก็เพื่อ

- จะทำหน้าที่ในการสร้างความรู้ความเข้าใจต่อการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย และการส่งเสริมการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด
- และการทำหน้าที่เป็นผู้รายงานผลการปฏิบัติงานของรัฐสภาให้ประชาชนได้ทราบความเคลื่อนไหวตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐสภาที่ประชาชนควรจะได้รับรู้กับประชาชน

สรุปว่าทฤษฎีของการประชาสัมพันธ์นั้นเป็นเรื่อง ของการเกี่ยวข้องกับผูกพันกับหมู่คน หรือความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสถาบันกลุ่มประชาชน ซึ่งพจนานุกรม Webster' New Collegiate ได้อธิบายความหมายของการประชาสัมพันธ์ว่า การประชาสัมพันธ์ (Public Relations) คือ ธุรกิจที่ช่วยชักนำให้ประชาชนเกิดความเข้าใจและมีความนิยมชมชอบต่อบุคคล หรือหน่วยงานสถาบันนั้น ในขณะที่พจนานุกรม World Book Dictionary ได้อธิบายถึงความหมายของการประชาสัมพันธ์ว่า การประชาสัมพันธ์ (วิรัช ลภีรัตนกุล, ๒๕๓๕) คือ

๑. กิจกรรมของหน่วยงาน องค์กร สถาบัน หรือบุคคลที่ปฏิบัติเพื่อชนะใจประชาชนทั่วไป รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้าใจถึงนโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยการแพร่กระจายข่าวสารทางเครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ และภาพยนตร์ เป็นต้น

๒.ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อหน่วยงาน องค์กร สถาบัน

๓. การดำเนินธุรกิจและอาชีพทางด้านนี้

จากความหมายข้างต้น การประชาสัมพันธ์จึงมีหน้าที่ในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้าใจต่อการเมืองการปกครองไทยในระบบรัฐสภา การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเมืองไทย และการกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งรัฐสภาจึงต้องสร้างเครื่องมือเข้ามาช่วยให้องค์ความรู้ต่างเกี่ยวกับการเมืองการปกครองได้ผ่านไปสูประชาชนมากที่สุดและมีความเข้าใจในองค์ความรู้ที่ตรงกันมีเป้าหมายการอยู่ร่วมกันในทิศทางเดียวกัน

ส่วนที่ ๕ ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

จากกระแสของโลกาภิวัตน์ที่ทำให้ทุกประเทศทั่วโลกต้องติดต่อเชื่อมความสัมพันธ์กัน ซึ่งสร้างความเปลี่ยนแปลงให้สังคมแต่ละประเทศมากขึ้นน้อยแตกต่างกันไป รัฐสภาไทยเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยที่ต้องปรับเปลี่ยนการปฏิบัติหน้าที่ตามไปด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากนี้รัฐสภายังต้องมีวิสัยทัศน์ในการกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันการสนับสนุนให้กลไกของหน่วยตุลาการนี้มีความเป็นพลวัตร ไม่หยุดนิ่ง บุคลากรในหน่วยตุลาการนี้ ต้องมีจิตสำนึกในการเป็นนักประชาสัมพันธ์ด้วยตนเองแบบอัตโนมัติและค้ำนึ่งถึงภาพลักษณ์ขององค์กรเป็นสำคัญ ดังนั้นสิ่งที่รัฐสภาต้องดำเนินการในขณะนี้ คือ **ต้องสร้างกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์รัฐสภาในยุคโลกาภิวัตน์** หากได้นำบทบาทหน้าที่ของรัฐสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาเป็นโจทย์ในการหาคำตอบว่างานการประชาสัมพันธ์ควรพัฒนาอย่างไร จึงจะสอดคล้องกับกระแสโลกาภิวัตน์อันเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารต่างวิ่งเข้ามาอย่างมากมายในสังคมไทย ดังนั้นรัฐสภาจึงควรกำหนดยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนา ๔ ด้าน คือ

๑. ด้านประชาชน

ประชาชนมีความสำคัญกับรัฐสภาและประชาธิปไตยมากที่สุด เนื่องจากเป็นผู้ที่มีอำนาจในทางการเมืองที่จะเลือกสมาชิกรัฐสภามาทำหน้าที่ทั้งทางตรงและทางอ้อมดังที่ได้กล่าวไปแล้ว ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญอย่างยิ่งเช่นกันที่รัฐสภาต้องประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ ว่าเกิดกิจกรรมอะไรไปบ้างหลังจากได้เลือกผู้แทนมาใช้อำนาจแทนตนเองไปแล้ว ซึ่งประชาชนจักได้เก็บเป็นข้อมูลในการตัดสินใจต่อการเข้ามามีส่วนร่วมและจะแสดงบทบาทของตนเองอย่างไร จึงควรกำหนดกลยุทธ์ดังนี้คือ

- ๑.๑ กลยุทธ์การสร้างเชื่อมั่นต่อสถาบันรัฐสภา
- ๑.๒ กลยุทธ์การสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมือง

๒. ด้านสมาชิกรัฐสภา

สมาชิกรัฐสภาเป็นผู้ที่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนให้เข้ามาทำหน้าที่ในรัฐสภาโดยมีหน้าที่หลักและมีหน้าที่รอง ดังนั้นสมาชิกรัฐสภาเปรียบได้กับนักแสดงที่ต้องแสดงบทบาทของตนเองที่สามารถสื่อหรืออธิบายได้ว่าภารกิจหน้าที่ของตนเองนั้นเพื่อประชาชนเป็นหลัก ซึ่งสมาชิกรัฐสภาเองคงไม่สามารถกระทำหน้าที่ได้สมบูรณ์โดยลำพัง จึงต้องมีผู้ช่วยในด้านต่าง ๆ ที่เข้ามาเป็นหน่วยสนับสนุน ซึ่งจะประกอบด้วยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรหรือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา บุคลากรเจ้าหน้าที่ของรัฐสภา ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการสาขาต่าง ๆ หรือแม้แต่มัคคุเทศก์ที่สมาชิกรัฐสภามีความเชื่อถือว่าจะนำมาเป็นผู้ร่วมงานก็ตาม ดังนั้นจึงควรกำหนดกลยุทธิ์ที่จะให้คนและหน่วยงานย่อยเกิดการทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี ดังนี้คือ

๒.๑ กลยุทธิ์การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกรัฐสภาและเจ้าหน้าที่รัฐสภา

๒.๒ กลยุทธิ์การส่งเสริมให้สมาชิกรัฐสภาเป็นผู้นำในการสร้างความศรัทธาต่อประชาชน

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

๓. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

รัฐสภาไทยและรัฐสภาต่างประเทศในปัจจุบันมีการติดต่อเยี่ยมเยือนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกันในหลายรูปแบบ อาทิ การร่วมเป็นสมาชิกรัฐสภาระหว่างประเทศในหลายองค์กร การจัดและเข้าร่วมประชุมรัฐสภาระหว่างประเทศ การพบปะระหว่างผู้นำสถาบันรัฐสภา การแลกเปลี่ยนบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในรัฐสภา เป็นต้น จึงควรกำหนดกลยุทธิ์ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ดังนี้

๓.๑ กลยุทธิ์การสร้างเครื่องมือประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ

๓.๒ กลยุทธิ์การแลกเปลี่ยนประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่ระหว่างผู้ปฏิบัติ

หน้าที่ในรัฐสภา

๓.๓ กลยุทธิ์การสร้างภาพประทับใจต่อรัฐสภาต่างประเทศ

๔. ด้านการพัฒนาหน่วยงานของรัฐสภา

๔.๑ กลยุทธ์การพัฒนาเครื่องมือเพื่อการประชาสัมพันธ์

๔.๒ กลยุทธ์การพัฒนาคนด้านการประชาสัมพันธ์

การปรับกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมระบบรัฐสภาไทยให้เชื่อมโยงกับ

โลกาภิวัตน์การเรียนรู้เท่าทันเทคโนโลยี

๑.๑ การศึกษาหาความรู้

๑.๒ การนำมาประยุกต์ใช้

ในเรื่องของการเรียนรู้ให้เท่าทันเทคโนโลยีเพื่อนำมาส่งเสริมงานการประชาสัมพันธ์นั้น จำต้องมองไปให้ไกล จนถึงการแก้ไขความผิดพลาดที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีมาสนับสนุนงานด้วย ในฐานะผู้บริหารหน่วยงานด้านการประชาสัมพันธ์นั้นต้องเริ่มการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีจากตนเองดังนี้

๑. การยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่ต้องใช้เครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ที่ต้องใช้เทคโนโลยีเป็นสิ่งช่วยในการทำงานด้านการประชาสัมพันธ์

๒. การเรียนรู้ประเภทชนิด ลักษณะการใช้งาน

๓. การมอบหมายงานต่อผู้ใต้บังคับบัญชาโดยถ่ายทอดแนวคิดทางเทคโนโลยีให้กับผู้ร่วมงานของตนเองให้เห็นความสำคัญและจำเป็นต้องใช้เครื่องมือ

๔. โน้มน้าวผลักดันให้ทีมงานยอมรับการเรียนรู้เครื่องมือเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้กับงานประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีวิธีการที่หลากหลาย อาทิ การส่งเสริมให้เข้ารับ การฝึกอบรม การจัดหาเอกสารวัสดุอุปกรณ์ให้เกื้อต่อการเรียนรู้ การให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีตลอดเวลา การร่วมกันปรึกษาหารือในการวางแผนงานการประชาสัมพันธ์ร่วมกัน เป็นต้น

ส่วนการพัฒนาคนให้มีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและการส่งเสริมภารกิจหน้าที่ที่ทำให้รัฐสภาไทยก้าวเข้าสู่สังคมที่พึ่งประสงค์ในยุคโลกาภิวัตน์

LIPT

Legislative Institute of Political Depository of Thailand

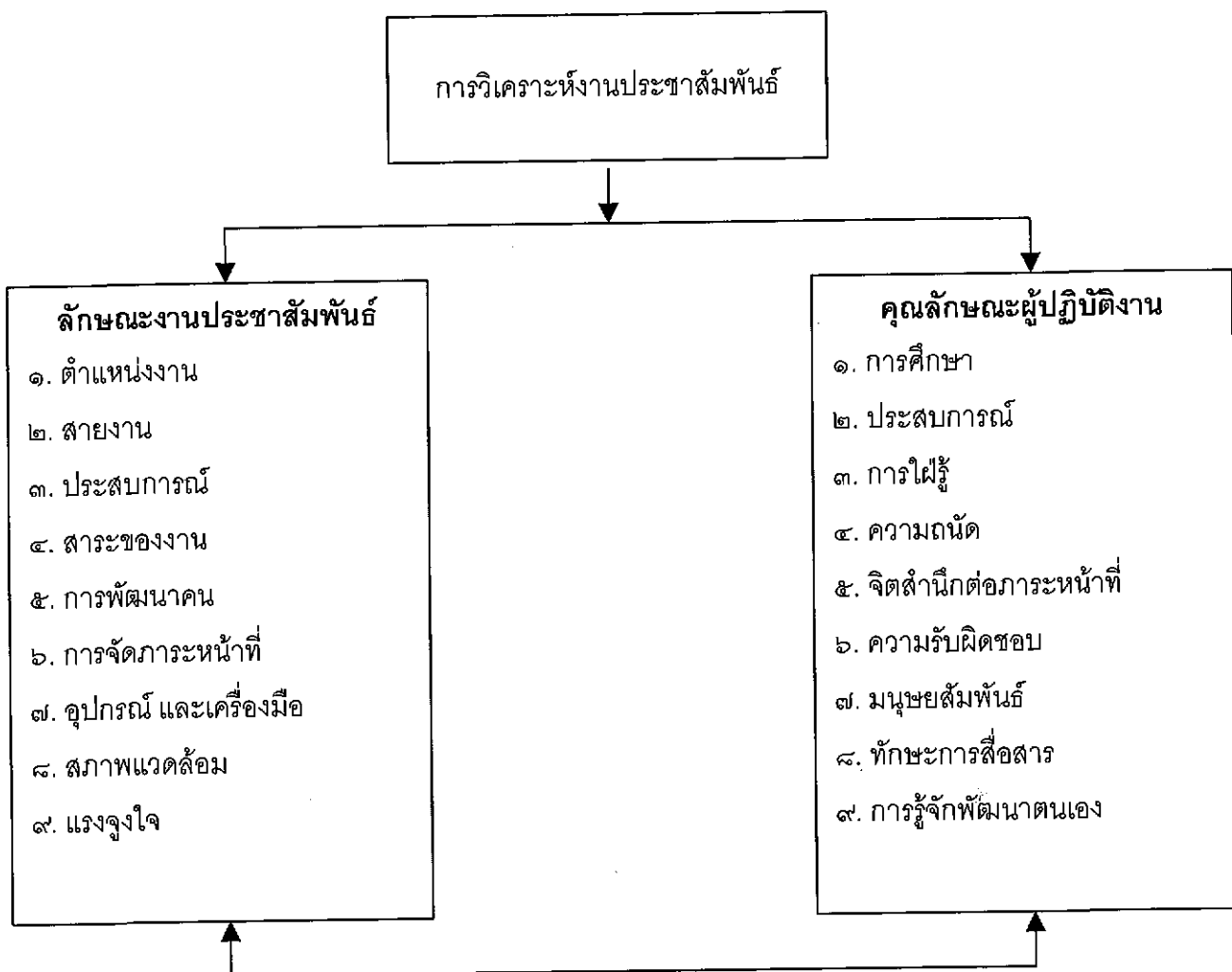
เมื่อคณะรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา
จัดทำเพื่อการศึกษาและเรียนรู้ตามหลักสูตรเท่านั้น
มิอาจนำไปเป็นแหล่งการฟ้องใดๆทั้งสิ้น

การพัฒนาคนด้านการประชาสัมพันธ์ให้ศักยภาพนั้นนักบริหารทุกคนจำเป็นต้องเข้าใจเกี่ยวข้องต้องกระทำ ๖ ประการคือ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การควบคุม การประเมินผลงาน การจัดองค์การของหน่วยประชาสัมพันธ์รัฐสภาในยุคโลกาภิวัตน์นี้จำเป็นต้องสอดคล้องกับภารกิจหลักของรัฐสภา คือ การสนับสนุนการทำหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา โดยนำโครงสร้างการจัดบุคลากรตามลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบ ซึ่งผู้บริหารจะคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมกับงานนั้น ๆ มารับผิดชอบในส่วนงานนั้น ตามความรู้ความสามารถ ความถนัด เพราะบุคลากรด้านการประชาสัมพันธ์มีส่วนสำคัญต่อการบริหารงานประชาสัมพันธ์และต้องการบุคคลที่มีความชำนาญเฉพาะอย่างและที่สำคัญบุคลากรด้านการประชาสัมพันธ์ของรัฐสภาในขณะนี้ต้องเป็นบุคคลที่สามารถสื่อสารกับรัฐสภาต่างประเทศได้อย่างคล่องตัวแบบมืออาชีพ เนื่องจากการปรับตัวของโลก ซึ่งรัฐสภาทั่วโลกเองก็ปรับตัวในการรวมกลุ่มกันตามไปด้วย ดังนั้นการต้องสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ จึงเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หัวใจสำคัญอีกประการหนึ่งคือการสื่อสารด้วยภาษา ที่คนส่วนใหญ่ของโลกใช้กัน เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น เพราะภาษาคือเครื่องสำคัญอันดับแรกที่จะนำมาสื่อให้การนำความรู้ความเข้าใจด้านเทคโนโลยีและการเชื่อมโยงกับรัฐสภาต่างประเทศได้ นอกจากนี้การใช้ภาษาที่สามารถสื่อสารกันได้จะสร้างให้เกิดความเป็นคนพวกเดียวกันขึ้น ซึ่งมีความหมายนัยยะเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์ ความเป็นกันเองขึ้น ซึ่งจะนำมาซึ่งความเกื้อกูลช่วยเหลือระหว่างรัฐสภาในที่สุด

ดังนั้น การวิเคราะห์การกำหนดภาระหน้าที่ให้กับผู้ปฏิบัติงานเป็นอีกกระบวนการหนึ่งที่สำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการประชาสัมพันธ์ เพราะจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ได้มาซึ่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานและมีผลต่อประสิทธิภาพของงานประชาสัมพันธ์ (พรทิพย์ วรกิจโศคาร , ๒๕๓๐) ดังแผนภูมิที่ ๒

Legislative Institutional Repository of Thailand

แผนภูมิที่ ๒

Legislative Institutional Repository of Thailand

บรรณานุกรม

จำนง อติวัฒน์สิทธิ์และคณะ. **สังคมวิทยา**. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๐.

จรัญ โฆษณานันท์. **วิถีสังคมไทย**. สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก, ๒๕๔๓.

จิตราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์. **ยุทธวิธีการประชาสัมพันธ์**. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๔๔.

วิรัช ลภีรัตนกุล. **การประชาสัมพันธ์**. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์. **วิสัยทัศน์ประเทศไทย**. สยามพานิช, ๒๕๔๖.

อมร รักษาสัตย์. **ประชาธิปไตยในมือมาร**. ๒๕๓๕.

พรทิพย์ วรกิจโกคาทร และคณะ. **เอกสารการสอนชุดวิชา การบริหารงานประชาสัมพันธ์
หน่วยที่ ๘-๑๕**. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๔๑.

ธงชัย สันติวงษ์. **การบริการของรัฐในยุคโลกาภิวัตน์**. บริษัทกราฟิคฟอร์แมทจำกัด, ๒๕๓๙.

ธนวดี บุญเหลือ และคณะ. **เอกสารการสอนชุดวิชาการวางแผนงานประชาสัมพันธ์
หน่วยที่ ๗-๑๕**. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๔๓.

สมชาย ภคภาสนวิวัฒน์. **วิสัยทัศน์ประเทศไทย ปี ๒๐๐๐**. สำนักพิมพ์มติชน, ๒๕๔๐.

มูลนิธิเด็ก สถาบันเด็ก สังคมไทย **ภาวะปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต (๒๕๓๕-๒๕๕๐)**

www.childthai.org

ประวัติ

ชื่อ นางนุศรี ชัยสุวรรณี

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกลุ่มงานสื่อมวลชน ระดับ ๘

เกิด วันที่ ๗ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๗

การศึกษาปริญญาตรี (เกียรตินิยมอันดับ ๒) สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน วิทยาลัยกรุงเทพ
ประกาศนียบัตรวิทยุและโทรทัศน์ สถาบันโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕

ประวัติการรับราชการ

๑๖ กันยายน ๒๕๒๔	นักวิชาการโสตทัศนศึกษา ๓	ห้องสมุดรัฐสภา ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า
๑๒ มกราคม ๒๕๒๗	นักวิชาการโสตทัศนศึกษา ๔	ห้องสมุดรัฐสภา ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า
๑๖ มีนาคม ๒๕๒๗	นักประชาสัมพันธ์ ๔	งานสื่อมวลชนสัมพันธ์ กองการประชาสัมพันธ์
๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๒	นักประชาสัมพันธ์ ๕	งานสื่อมวลชนสัมพันธ์ กองการประชาสัมพันธ์
๒๐ มีนาคม ๒๕๓๕	นักประชาสัมพันธ์ ๖	งานสื่อมวลชนสัมพันธ์ กองการประชาสัมพันธ์
๑๒ กันยายน ๒๕๓๕	หัวหน้าฝ่ายผลิตเอกสารรัฐสภา ๖	ฝ่ายผลิตเอกสารรัฐสภา กองการประชาสัมพันธ์
๒๓ ธันวาคม ๒๕๓๗	หัวหน้าฝ่ายผลิตเอกสารรัฐสภา ๗	ฝ่ายผลิตเอกสารรัฐสภา กองการประชาสัมพันธ์
๒๐ มกราคม ๒๕๔๒	หัวหน้าฝ่ายสื่อมวลชนสัมพันธ์ ๗	ฝ่ายสื่อมวลชนสัมพันธ์ กองการประชาสัมพันธ์
๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๕	ผู้อำนวยการกลุ่มงานสื่อมวลชน ๗	กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

- ผู้ช่วยเลขานุการจัดทำหนังสือสรุปผลงานของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๖ - ๒๕๔๐
- เลขานุการจัดทำหนังสือรัฐสภาไทย เนื่องในวโรกาสฉลองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี
- เลขานุการของคณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา ครั้งที่ ๑๐ (UNCTAD)
- ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการดำเนินการกิจการวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา (พ.ศ. ๒๕๔๓)
- เลขานุการในคณะกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์รัฐสภา (พ.ศ. ๒๕๔๔)
- เลขานุการคณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ในการจัดการประชุมสมัชชาใหญ่สมาคมสมาชิกรัฐสภาระหว่างประเทศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ครั้งที่ ๒ (IPAIT)

Legislative Institutional Repository of Thailand